

F. t. l. om luftfart.

Noget nyt i forhold til sømandslovens § 61 er det endvidere, at der gives luftfartøjschefen bemyndigelse til at tage genstande midlertidigt i forvaring, når de må antages at have betydning som bevismidler. Der kan her f. eks. være tale om stjålne genstande eller narkotika, andre giftstoffer eller betydelige valutabeløb, som søges smuglet ind i eller ud af landet.

Fra de øvrige nordiske landes side har man lagt stor vægt på, at bestemmelserne i sømandsloven udvides i det mindste i det i udkastet foreslåede omfang, og da udvidelsen er af betydning for retshåndhævelsen, har man fra dansk side kunnet tiltræde denne udvidelse, idet der ved bestemmelsens formulering er lagt vægt på, at de luftfartøjschefen pålagte pligter og tillagte beføjelser er begrænset således, at de ikke vanskeliggør eller hindrer hans dispositioner vedrørende selve fremførelsen af luftfartøjet.

Udtrykket „vedkommende myndighed uden for riget“ i paragraffens stk. 2 er med vilje holdt ubestemt, idet der i de forskellige lande kan være tale om forskellige myndigheder, hvorfor det må overlades til luftfartøjschefen, eventuelt ved forespørgsel på stedet, at søge oplyst, hvilken udenlandsk myndighed der i det pågældende tilfælde skal tage sig af sagen.

Til § 46.

Angående de i paragraffen omhandlede luftfartøjsdokumenter henvises til § 86.

Til § 47.

Bestemmelsen pålægger luftfartøjschefen i det væsentlige tilsvarende forpligtelser i tilfælde af nød, som ved sølovens § 43 er pålagt skipperen.

Til § 48.

Når der er indtruffet en flyveulykke, hvorved forstås en ulykke af den i § 134 angivne karakter, har det af hensyn dels til eventuelle redningsaktioner og dels til opklaring af ulykkesårsagen afgørende betydning, at der straks gives meddelelse herom til luftfartsvæsenet, efterfulgt snarest muligt af en rapport. Det er ganske naturligt, at pligt hertil i første række pålægges fartøjschefen.

Ud over den fornævnte anmeldelsespligt om indtrufne flyveulykker pålægges det fartøjschefen at underrette luftfartsvæsenet, når der har foreligget en alvorlig fare for en flyveulykkes indtræffen, eller

der er indtruffet noget, som tyder på, at der har foreligget en væsentlig fejl ved luftfartøjet eller ved luftfartsanlæg på jorden eller disses drift.

Den her foreslåede regel er begrundet med, at luftfartsmyndighederne i arbejdet med forebyggelse af luftfartsulykker har overordentlig stor interesse i at blive bekendt med tilfælde, hvor fare for sådanne ulykker har foreligget. Man får herigennem et vigtigt materiale, der kan udnyttes i luftfartsikkerhedens tjeneste.

Der pålægges endvidere ejer og bruger en subsidær anmeldelsespligt.

Man har imidlertid fundet det ønskeligt, at der ved forskrifter, udfærdiget af ministeren, kan gives bestemmelser om udvidelser af eller begrænsninger i anmeldelsespligten.

Der kan således være tale om, at ministeren fastsætter, at der også skal være anmeldelsespligt for almindelige besætningsmedlemmer, og at der foruden til luftfartsvæsenet skal ske anmeldelse til politiet, således at dette kan komme til stede og foretage afspærringer og afhøringer, samt at der i tilfælde af, at et dansk luftfartøj rammes af en flyveulykke i udlandet, skal ske anmeldelse efter nærmere angivne regler.

Endvidere er der givet mulighed for at fritage for anmeldelsespligt i tilfælde, hvor fare for en ulykke har foreligget på grund af fejl, der ville kunne pådrage vedkommende selv et strafansvar.

Til § 49.

En tilsvarende bestemmelse findes ikke i den nugældende lov, men derimod i sømandslovens § 50, stk. 1. I overensstemmelse med nævnte lovbestemmelse har man fundet det rigtigt ikke blot at fastslå fartøjschefens pligter, men også udtrykkeligt i lovudkastet at påpege, at den, der gør tjeneste på et luftfartøj, skal lyde sine foresattes ordrer i tjenesten, visé omsorg for luftfartøj, ombordværende og gods og i øvrigt samvittighedsfuldt udføre sine tjenesteplichter. Gør han ikke dette, har han gjort sig skyldig i pligtforsømmelse, der kan straffes i medfør af kap. 13.

Til § 50.

Den nugældende luftfartslov indeholder — modsat færdselsloven — ingen regler om spirituspåvirkning. Den bestemmelse, man i tilfælde af spirituspåvirkning hos en person, der gør tjeneste inden for luftfarten, det være sig på et luftfartøj, i værksted for luftfartøjer eller på flyveplads, efter gældende ret ville være henvist til at anvende, er